

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

'Nieuw en spannend'
Pionieren met
familiezondagen

februari 2025

P. 4
De MOV-groep dankt
u voor uw gift

P. 8
Het secretariaat:
best wel belangrijk

P. 9
Pastor Schevers bij
Taizé in Tallinn

P. 10
Carnaval en
innerlijke vrijheid

‘Ik was eerst, hè?’

Pastoor Sacha Steijaert

Mijn broer en schoonzus gaan elk jaar met hun gezin op skivakantie. Een tijd waarin mijn whatsappaccount volloopt met foto's en filmpjes van de avonturen van hun kinderen. Als oom vind ik dat geweldig om te zien. En ook wonderbaarlijk, hoe hun jongste pijlsnel maar zelfverzekerd de heuvel af komt skiën en hoe de oudste van zeven jaar zonder skistokken, wiegend met z'n heupen, een afdaling maakt. Maar hoe ze ook beneden komen... het meest geniet ik van de filmpjes waarbij ze na aankomst aan een van de filmende oma's vragen: "Ik was eerst hè? Oma, ik was eerst hè?"

Zolang het binnen enige proporties blijft, is dit een gezonde houding van de competitie tussen broer en zus. Leuk om te zien hoe ze beiden willen winnen. En misschien ook wel goed om te zien dat ze een ambitie hebben om iets te willen bereiken. In hun geval de roem en de krans van de overwinning: "Ik was eerst". Competitie en roem. Twee zaken die op zich niet verkeerd zijn, maar als ze doorschieten een mens eenvoudig uit balans kunnen brengen. Haantjesgedrag, hoogmoed en zelfs vijandigheid zijn de niet uitzonderlijke gevolgen ervan. De editie van het parochieblad dat u nu voor u heeft, verschijnt net voor Carnaval, bij de aanvang van de Veertigdagentijd. We gaan dan een tijd in van competitie en roem. Wat zult u zeggen? Competitie en roem in de vastentijd? Jawel, maar dan een geestelijke competitie en een liefdevolle roem. De competitie die wordt gevoerd is er een-

tje... met jezelf. En deze competitie gaat niet zozeer over winnen en verslaan, maar over stappen zetten die blijvend resultaat hebben. De Veertigdagentijd is bij uitstek een tijd waarin je met jezelf aan de slag gaat.

In het verleden vond ik het best moeilijk om de Veertigdagentijd handen en voeten te geven. Tot onze geestelijk leidsman op het seminarie eens tegen me zei. "Hou het simpel. Nog voordat Carnaval begint, maak je een lijstje met maximaal vijf dingen die je zou willen doen. En dat ga je gewoon doen." Het was een supersimpel advies, maar het werkte wel. En ook nu nog maak ik elk jaar een lijstje met wat zaken. Bijvoorbeeld: elke dag een rondje lopen door het dorp (is gezond) en dan bid ik mijn rozenkrans. Of: elke dag een kwartier voor het eten even zitten, wat bidden en met God terugkijken op de dag tot nu toe. Of met een bepaalde ondeugd aan de slag gaan (bijvoorbeeld: mijn ongeduldigheid aanpakken).

Als je dit doet met liefde voor God en medemens, zul je merken dat je groeit. Dat je verandert. Je krijgt na deze competitie met jezelf ook roem. Wel een liefdevolle roem. Voor het aangezicht van God blijkt dan dat je niet de eerste hoeft te zijn (zoals mijn neefje en nichtje), maar je bent voor Hem wel de beste!

Een hele goede Veertigdagentijd toegewenst,

Pastoor Steijaert

COLOFON

JAARGANG 3 - NR 3 | FEBRUARI 2025

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 7 maart aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

De familiezondagen zijn een groot succes. | Foto: Patricia Willems

Redactie:

Luuk van den Einden
Patricia Willems

Arnold Spijker

Pastor Stefan Schevers

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Openingstijden parochiecentrum gewijzigd

Het parochiecentrum hanteert sinds kort gewijzigde openingstijden. De nieuwe openingstijden zijn als volgt:

Maandag: 10.00 - 12.00

Dinsdag: gesloten

Woensdag: 08.30 - 12.30

Donderdag: 08.30 - 12.30
19.00 - 20.00

Vrijdag: gesloten

De Passie keert weer terug naar Lierop

In Lierop zal op 11, 12 en 13 april voor de vierde keer *De Passie* worden opgevoerd in de kerk. Lieroppenaren en mensen met roots in het dorp vertolken daarbij het lijdensverhaal van Jezus op een muzikale manier, met Nederlandstalige popnummers van bekende artiesten.

Foto: Vlada Karpovich - Pexels

De redactie zoekt jou!

In het parochieblad willen we zo veel mogelijk laten zien van wat er speelt in onze parochie. De redactie heeft al veel mooie artikelen mogen schrijven over alle energieke, hoopvolle initiatieven in de gemeenschap. Maar we merken ook dat we verhalen moeten laten liggen, omdat ons team te klein is om overall bij te zijn. Daar willen we graag verandering in brengen - met jouw hulp!

De redactie is op zoek naar mensen die het leuk zouden vinden om voor het parochieblad te schrijven. Schrijfervaring is niet nodig, enthousiasme is het belangrijkste. We maken vijf of zes bladen per jaar en vergaderen eens in de twee maanden.

Interesse? Laat het ons weten via parochieblad@rkfranciscus.nl!

De Passie werd in 2016 en 2018 in de Heilige Naam Jezuskerk opgevoerd en in 2022 buiten de kerk. Dit jaar zal het spektakel opnieuw in de kerk gehouden worden. Kaarten zijn te bestellen via passielierop.nl.

Foto: Rob Fritsen - Siris

DE PAROCHIE STEUNEN?

In de kerk staan mensen stil bij levensgebeurtenissen, worden ze beïnvloed, ontmoeten ze anderen en ontplooiën ze hun talenten. Zonder de financiële steun van haar eigen parochianen kan onze parochie niet voortbestaan.

U kunt de parochie steunen via een donatie op het volgende IBAN-rekeningnummer:
NL44 RABO 0163 6400 09

t.n.v. Franciscusparochie Asten

U kunt de parochie ook machtigen voor een automatische incasso. Het formulier hiervoor kunt u vinden op de website. De Franciscusparochie is door de Belastingdienst aangemerkt als een ANBI-instelling.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Regelmatig krijgt Malawi te maken met ernstige voedseltekorten. Met een mais- en tuinbouwproject dat bestuursleden uit de regio samen met lokale bewoners hebben opgezet wordt dit probleem bestreden. Veel ondersteuning wordt gegeven aan ontwikkeling en onderwijs door bijvoorbeeld schoolbankjes ter beschikking te stellen en jongeren te ondersteunen bij hun studie.

Dit deed de MOV-groep in 2024 met uw gift

Ton Wijnen

In 2024 heeft het MOV, dankzij de bijdragen van de parochianen van de Franciscusparochie, weer een aantal projecten wereldwijd financieel kunnen ondersteunen.

Veel vertrouwen heeft het MOV in de [Stichting Jacana](#). Die richt zich op kleine ondernemers in Zambia die op eigen kracht een kleine onderneming hebben opgericht. Sommige van deze ondernemers bewijzen dat je op eigen kracht aan armoede kunt ontsnappen. Jacana traint lokale ondernemers in het produceren van touwpompen, regenwateropvangsystemen, grondwaterherlaadbare systemen en het handmatig boren naar water.

Een andere stichting die we financieel helpen met hun projecten is de [Stichting Misuku Malawi](#). Met bestuursleden die de regio kennen omdat ze er of geboren zijn of er een aantal jaren hebben geleefd, worden projecten opgezet.

In Gambia steunden wij het project [Future For Young People](#). Daar leven veel kinderen voor wie een kleurrijke toekomst niet vanzelfsprekend is. Future For Young People zet daarom educatieve en culture projecten op voor kinderen en jongeren in de leeftijd van vier tot en met vijftientig jaar.

De Stichting [Pacea Domnului](#) steunden we voor transporten van kleding, voedsel en veel andere materialen naar Roemenië. Deze goederen werden uit-

gedeeld bij een opvanghuis voor kinderen en in arme gebieden waar dringend behoefte is aan deze materialen.

Dankbaar

Onze steun kunnen wij alleen geven door de giften die wij van velen ontvingen. Weliswaar staan deze inkomsten de laatste jaren onder druk, maar door enkele grotere bedragen die wij van particulieren uit onze parochie mochten ontvangen, konden wij een bedrag van ruim 8000 euro beschikbaar stellen. Wij, en zeker ook jong en oud die wij konden helpen, zijn u daarvoor zeer dankbaar. Omdat wij daarvan bewijzen eisen, kunt u ervan verzekerd zijn dat onze steun volledig besteed wordt aan de betreffende projecten. Binnenkort bekijken we welke projecten wij in 2025 willen steunen. Zo spoedig als mogelijk is, zullen wij u daarover informeren. Wilt u ons helpen om ook in het jaar 2025 het leed van de armsten te verzachten? Dan kunt u uw bedragen storten op het volgende bankrekeningnummer:

NL13 RABO 0327 4941 31
t.n.v. MOV Franciscusparochie

Foto: Tim Marshall - Unsplash

Solidariteitsmaaltijd

Daarnaast organiseert de MOV-werkgroep op 18 maart 2025 om 19.30 uur een solidariteitsmaaltijd in Ommel bij Ons Jantje. U kunt zich daarvoor aanmelden per mail: riaenalbert@hetnet.nl of telefonisch 0493-560467. De kosten voor deelname zijn € 17.50 per persoon (en méér mag natuurlijk ook). De maaltijd wordt verzorgd door vrijwilligers en door sponsoring en giften. Daardoor kan nagenoeg het hele bedrag gebruikt worden voor de projecten die de MOV-groep ondersteunt.

In dorpen worden pompen bij families geplaatst, die daardoor het hele jaar door bijvoorbeeld groentes kunnen verbouwen en verkopen. Stichting Jacana ziet dat bij iedere geplaatste pomp gemiddeld tien andere families het water ook gebruiken voor huishoudelijk gebruik.

‘Het is een beetje pionieren’ Een bruisende familiezonntag

Tekst en beeld: Patricia Willems

Zondag 1 december was de eerste familiezonntag van dit kerkelijk jaar. Ik liep die dag mee met het team om te ervaren wat er gebeurde.

Pastoor Steijaert had me vooraf al wat uitleg gegeven. De viering begon om 11.00 uur, maar de gezinnen die zich aangemeld hadden, kwamen al veel eerder samen op het parochiecentrum. Daar zaten de kinderen per leeftijdsgroep een uurtje bij elkaar voor catechese en gingen ook de ouders met elkaar in gesprek. Op deze manier wil de parochie de gezinnen persoonlijk aanspreken en leren kennen. “Het is een beetje pionieren”, zei de pastoor. “We gaan samen op weg”, voegde coördinator Myriam van den Einden toe.

Ik trof een bruisend parochiecentrum aan, waar vele vrijwilligers bezig waren met het inrichten van de ruimtes. Er werd gesleept met stoelen, koffiekannen, stiften, mappen en kussentjes. Op de valreep werden

er nog wat praktische taken verdeeld. Alles ademde een sfeer van gastvrijheid en hartelijkheid. Even later zaten de groepen kinderen gezellig in een kring bij hun groepsleiders, rond een tafeltje met een kaars en een kinderbijbel. Naamstickers en een ballospel hielpen om ieders naam te leren. Iedereen voelde zich gezien. Zo werd de catechese ook tot een vorm van gemeenschapsopbouw. Er werd uit de kinderbijbel gelezen, gezongen, gebeden, gespeeld en gekleurd tussen de pepernoten.

Intussen zaten ook de ouders ongedwongen bij elkaar. Voor de meesten was dit de eerste keer dat ze zo open over Kerk en geloof konden praten. De pastoor liet aan de hand van eigen geloofservaringen zien wat het verschil is tussen uiterlijk meedraaien en vanbinnen het geloof beleven en vieren. Daarop vroeg hij aan de ouders wat hen het meest raakte in hun geloofsleven en waar ze op dit gebied naar verlangden.

Het was een bijzonder samenzijn, eens te meer omdat dit voor de gezinnen een gemeenschappelijke ervaring was.

In de kerk werden alle parochianen welkom geheten door enkele teamleden. De kinderen werden bij de preek betrokken en mochten helpen bij de offerande. Het thema van de catechese was 'de schepping', maar het thema van de viering was: 'wij zijn niet bang, want Jezus is bij ons'. Dat was goed nieuws voor alle aanwezigen, want het Evangelie ging juist over een wereld die in rep en roer was. Deze familiezonntag was een hoopvol begin van de Advent.

Een teamlid zei: "Vorig jaar hebben we met een groepje het boek Als God renoveert van James Mallon over parochievernieuwing gelezen, en daaruit leerde ik dat wij allemaal missionair zijn. Het is goed als wij meer mensen betrekken bij de Kerk en de Kerk helpen om jongeren aan te trekken, zodat zij blijft groeien."

Een ander: "Het was nieuw en spannend, maar de kinderen hebben heel leuk meegedaan."

"Wat vond je het leukst?" vroeg ik aan twee kinderen.

Jongen: "Dingen dragen!" – in de offerandeprocessie.

Meisje: "We gingen kleuren wat God had gemaakt."

Een ouder: "Het was mooi om met andere ouders over het geloof van gedachten te wisselen. Ik ben wel vaker naar catechese geweest, maar dit was fijn, zo met het hele gezin samen."

'Grote mensen'

Een maand later, met Driekoningen, was ik er weer. Intussen bleek de groep kinderen flink te zijn gegroeid. Er was een onderbouwgroep, bovenbouwgroep en middenbouwgroep. De middenbouwgroep zat in de bijsacristie omdat op het parochiecentrum alle ruimtes bezet waren. Dat bracht wel wat logistieke uitdagingen met zich mee, vooral voor Mattias, die koffie en ranja rondbracht bij alle groepen – door de regen. Mattias was ambuland, zoals dat officieel heet. Hij deed de deur open, zorgde voor drinken en wees iedereen de weg. "Ik ben zelf katholiek opgevoed en vind het supergaaf dat ik nu op mijn beurt kinderen iets bij mag brengen over het geloof", zei Mattias. Maar toen moest hij snel naar de deur, want er werd aangebeld. Ik schoof om beurten aan bij de kindergroepen en de oudergroep. Het programma was heerlijk ontspannen en er was ook ruimte voor spontane

vragen van de kinderen. Daarna gingen we naar de kerk. De pastoor had een mooie boodschap voor alle aanwezigen: zoals de Drie Koningen dure geschenken meebrachten voor Jezus, zo mogen wij allemaal iets van onszelf aan Jezus geven door onze talenten in te zetten voor andere mensen. Tijdens de viering werden er ook intenties gelezen die door de kinderen zelf waren opgegeven. Dat moet heel bijzonder voor hen zijn geweest! De familiezonndagen zijn een verrijking van ons parochieleven. Niet alleen voor gezinnen, maar ook voor (oudere) vaste parochianen. De viering is namelijk geen gezinsmis maar een gezinsvriendelijke liturgie die ook voor 'grote mensen' interessant is. Welkom, allemaal!

Het parochiesecretariaat: achter de schermen, maar wel onmisbaar

Van het bestuur

Onze parochie beschikt over een parochiecentrum dat is gevestigd op Kerkstraat 4 in Asten (naast de pastorie). In dit parochiecentrum bevindt zich het parochiesecretariaat, dat een belangrijke centrale functie heeft. Het doel en de bereikbaarheid van dit secretariaat is voor mensen helaas niet altijd duidelijk. Dat willen we graag toelichten.

Het centrale secretariaat is ruwweg op te delen in twee belangrijke functies. Als eerste is het een soort 'hoofdingang' van de parochie. Het zorgt ervoor dat de parochie überhaupt bereikbaar is voor instanties, parochianen en bedrijven. Dit gebeurt zowel telefonisch als via e-mail. Maar ook door ontvangst van bezoekers voor leden van het pastorale team, bestuur of werkgroepen uit onze parochie. Het centrale secretariaat is in die zin de centrale ingang van onze parochie.

Ondersteuning

Tevens heeft dit secretariaat een belangrijke pastoraal-administratieve functie ter ondersteuning van het pastorale team. De aanvragen voor doopsels, Eerste Communie, Vormsel et cetera worden hier verwerkt. Maar ook algemene correspondentie, contact met leveranciers en bestellingen. Daarnaast beheert men de ledenadministratie met de verwerking van alle wijzigingen die daarbij horen.

De parochie kan niet bestaan als de financiën niet goed worden georganiseerd. Het secretariaat vervult dan ook een financieel-administratieve functie. Rekeningen worden betaald en facturen namens de parochie worden verstuurd. Er is contact met overheidsinstanties en bedrijven. Daarnaast ondersteunt het secretariaat het bestuur. En natuurlijk is het belangrijk om alle inkomsten en uitgaven goed vast te leggen in een boekhoudsysteem.

Knooppunt

Als mensen denken aan de parochie, dan denkt men vaak aan priesters. Dat is niet terecht. Heel veel vrijwilligers dragen onze parochie in een variëteit aan werkzaamheden. Maar ook de medewerkers op ons secretariaat: zij zorgen ervoor dat de parochie als organisatie 'loopt'.

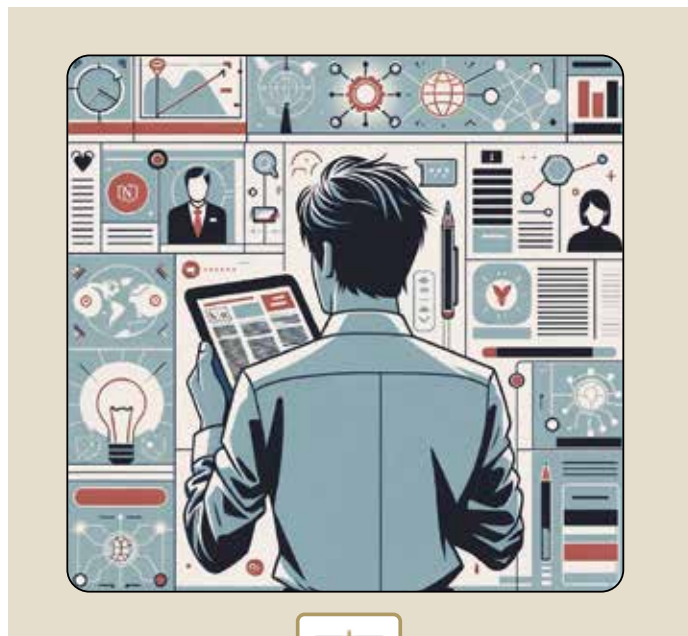
Dit is werk dat achter de schermen plaatsvindt, vaak onzichtbaar en in eerste instantie niet altijd duidelijk voor

mensen. Toch is het secretariaat een knooppunt binnen de parochie.

Onze parochie werkt met medewerkers die in deeltijd werken. Om ervoor te zorgen dat de taken van 'hoofdingang' en administratie elk tot hun recht komen, zijn er speciale dagen en tijden dat het secretariaat bereikbaar is. Op deze momenten is het mogelijk contact op te nemen of op bezoek te komen. Buiten deze momenten is dat niet mogelijk. We hopen dat iedereen dit kan begrijpen en ook respecteert. De parochie is natuurlijk altijd bereikbaar voor pastorale noodgevallen. Dat staat altijd voorop!

Zie pagina 3 voor een overzicht van de actuele openingstijden van het parochiesecretariaat.

ADVERTENTIE

Blijf bij | Abonneer u op KN Online

- ✓ Onbeperkt alle artikelen lezen op **KN.nl**
- ✓ Het laatste katholieke nieuws als eerste lezen
- ✓ Volop verdieping, inspiratie en achtergronden
- ✓ Lage kosten, eenvoudig online opzegbaar

Interesse? | Ga naar kn.nl/abbonementen

Foto: Roberts Porciks

Deel worden van het geheel op de Europese jongerenontmoeting van Taizé

Luuk van den Einden

Van 28 december t/m 1 januari kwamen duizenden Europese jongeren samen in Estland voor de jaarlijkse jongerenontmoeting van Taizé. Pastor Schevers was er ook bij: “Ik word er telkens weer door geraakt.”

Het was volgens plaatselijke bronnen de grootste jongerenontmoeting ooit in Estland: de 47ste Europese jongerenontmoeting van de gemeenschap van Taizé in Tallinn, de hoofdstad van het Baltische land. Naar schatting kwamen bijna 5000 mensen uit heel Europa daar samen om medechristenen van allerlei verschillende stromingen te ontmoeten. Ook Nederlandse christenen waren erbij, waaronder pastor Stefan Schevers en zijn gezelschap. “Het is meer dan de moeite waard”, vertelt hij. “Je gaat niet als toerist, je bent geen ‘deelnemer’, maar gooit jezelf er helemaal in.”

‘Goed opgevangen’

Bij jongerenontmoeting van Taizé werd onder meer samen gebeden en vonden er ook allerlei workshops plaats. Veel plaatselijke kerken bieden slaapplekken aan de gasten. “Je moet tijdens zo’n evenement een omslag maken van het individuele leven naar collectieve gemeenschapszin, waardoor je deel wordt van het geheel”, zegt Schevers. “Je

kunt erop vertrouwen dat je goed opgevangen wordt waar je terecht komt.” Zelf is Schevers al lang betrokken bij Taizé. De ontmoetingen hebben een rol gespeeld in zijn priesterroeping en hij heeft ook geholpen om meerdere reizen naar de Europese jongerenontmoetingen te organiseren. “Ik word er telkens weer door geraakt.” Wat hem van deze 47ste editie vooral bijblijft, is het thema ‘hoop’. “Dat kwam steeds terug in het idee van de apostel Paulus dat hoop alleen hoop kan zijn als je het nog niet ziet. Hoop is een grond voor vertrouwen op iets waarop je gaat anticiperen.”

Getuigen van hoop

Estland grenst aan Rusland en voelt de dreiging van een mogelijke oorlog. Dat was dan ook onherroepelijk een thema tijdens de jongerenbijeenkomst. Tijdens de avondgebeden in de Tondiraba-ijshal, waar normaal geschaatst wordt, had broeder Matthew, de prior van Taizé, Oekraïners uitgenodigd om te getuigen van wat hoop voor hen betekent, vertelt Schevers. “Een van hen zei dat hoop is dat je in ieder geval weet dat je niet alleen bent en gesteund wordt door anderen.”

Dit artikel is met toestemming overgenomen van *Katholiek Nieuwsblad*. Kijk ook op www.kn.nl.

Carnaval als voorbode voor innerlijke vrijheid

Pastor Stefan Schevers

Het verband tussen carnaval en vasten ligt in de christelijke traditie, specifiek in de voorbereiding op de Veertigdagentijd, ook wel de vastentijd genoemd. In alle rooms-katholieke steden en dorpen in Nederland vierden ze in de middeleeuwen Vastenavond, tot de Hervorming toesloeg. Hervormden probeerden de Vastenavond tegen te houden. Gelukkig overwon het feest.

Carnaval en vasten zijn met elkaar verbonden als een contrast: carnaval staat voor overvloed en uitbundigheid, terwijl vasten draait om soberheid en zelfbeheersing. Daarbij wordt dus duidelijk dat de dynamiek van je eigen impulsen niet zo makkelijk te controleren is. Als je dus bewust een tijd van uitbundigheid kunt inbouwen, kun je ook bewust een tijd van soberheid aan.

Dat betekent dat je kiest voor innerlijke vrijheid, en niet voor onbewuste slavernij van al je verleidingen.

Een van de oudste vermeldingen van het woord carnaval stamt uit het jaar 965. Op een akte uit Subiaco, een plaats in Italië, is de tijdsaanduiding *carnelevare* te lezen. Carnaval is de vooravond, die later werd uitgebreid tot een tijd waarin we los komen van wat ons klem zet: “levare!” Maak lichter je lot, verzacht, bevrijd jezelf, til het leven in je op. Soberheid beurt mensen op. In die zin is het een voorrecht om je te richten op de kerkelijk drieslag in de Veertigdagentijd: soberheid (vasten), solidariteit (aalmoezen geven) en bezinning (gebed). Als je vast, richt je je op innerlijke vrijheid. Vooral Aswoensdag en Goede Vrijdag zijn dagen voor vasten en onthouding. Dan worden we als katholieken speciaal uitgenodigd om een teken te stellen: neem een volledige maaltijd in plaats van drie en geen vlees natuurlijk. Het afzien van vlees heeft ook een beeldende betekenis: laat je leven niet bepalen door consumptiegedrag.

Foto: Joshua Coleman - Unsplash

Het pastorale team wenst iedereen een geweldige carnaval!

Tangel

Patricia Willems

Af en toe haal ik een doos oude spullen naar beneden om uit te zoeken, en dan kom ik spullen tegen waarvan ik niet meer wist dat ik ze had. Zo vond ik afgelopen herfst een ding dat ik jaren geleden op school uit de vuilnisbak gered had. Een sliert veelkleurige plastic blokken met een scheve, spitse piramidevorm, elk met twee aangrenzende blokken verbonden door een stukje band. Zo'n ding schijnt een 'tangel' te heten, afgeleid van het Engelse woord 'tangle' ('wirwar'). Eén bandje was gescheurd en ondanks meerdere pogingen niet meer te repareren. Maar het was nog altijd leuk, dus te goed om weg te gooien...

Je kunt de blokjes tegen elkaar vouwen, en door de rare vorm ontstaan er dan de vreemdste constructies. Ik wist dat je ze ook tot één compact blok ineen kon vouwen, maar daarvoor zou ik eigenlijk vier handen nodig hebben. Balorig legde ik het hele ding languit op de grond en draaide het laatste blokje rond, waardoor alles begon te kronkelen en te kantelen. En tot mijn stomme verbazing ontstond er daardoor spontaan een soort diamant. Wat mij niet gelukt was, dat was zomaar vanzelf gebeurd.

Op goed geluk

In zo'n op zich oppervlakkige ervaring kan een spiritueel principe verscholen liggen. Want hoe vaak blijf ik, blijf jij niet tobben en ploeteren en proberen iets te doen, maar het lukt op de één of andere manier gewoon niet? Als je ooit ergens wilt komen zul je zelf stappen moeten zetten, maar soms kom je niet vooruit of lijken de stukjes niet te willen passen. Ik herken dat in mijn eigen leven: in praktische dingen, bij belangrijke keuzes of bij het schrijven van een stukje als dit. Inspiratie kan ik niet zelf maken. Soms ben ik echt afhankelijk van iets – ik zeg: van Iemand – buiten mijzelf. Soms loop ik vast in mijn leven, maar lopen de dingen later op een onverwachte manier zo dat er alsnog iets moois ontstaat dat ik zelf niet had bedacht.

Je hoeft dus ook niet op voorhand iedere stap op je levensweg te kennen, want er is een God die jou kent en die al een plan met jou heeft. Als je gefrustreerd

bent en het 'speeltje' dat hier symbool staat voor je leven in een hoek gooit, gebeurt er niets meer. Maar als je het in beweging houdt, zelfs maar op goed geluk, dan kun je nog verrast opkijken van wat je ontdekt. Je hoeft alleen maar met vertrouwen en met een open blik de eerstvolgende stap te zetten die bij je past. En dat geldt niet alleen voor jou en mij, maar ook voor parochies die werken aan vernieuwing.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Op weg gaan

“Laten we samen op weg gaan en ons voorbereiden op het hoogfeest van Pasen, en Jezus volgen op zijn weg naar de verrijzenis. Amen.” Zo eindigt de pastoor deze zondag zijn preek. Frank en Francy komen vaak in de kerk, maar dit is een rare dag. Vorige week was het feest, maar nu is alles kaal en saai. Iedereen is ineens heel serieus. Ook thuis moeten ze er nog aan denken. Dan vraagt Frank: “Papa... Gáán we nou?” “Hoe bedoel je?” vraagt papa. “Gaan we nou op weg, zoals de pastoor zei?” antwoordt Frank. “Ja, we gaan toch wandelen met Jezus?” voegt Francy toe. Papa moet lachen. “Daar had de pastoor het inderdaad over,” zegt hij. “Maar dat bedoelde hij niet letterlijk. Hij bedoelde dat we ons voor gaan bereiden op Pasen. Net als voor Kerstmis. Dan kun je er alvast goed over nadenken.” “Net als in de Advent!” roept Francy. “Klopt,” zegt papa. “Zo heeft Pasen dus een Veertig-Dagen-Tijd.” “Wat gaan we dan doen?” vraagt Frank. “Nou,” zegt papa, “We gaan elke dag een stukje uit de Kinderbijbel lezen, bedenken wat Jezus wil dat we doen, en samen bidden voor mensen die het moeilijk hebben.” “Moeilijk inderdaad,” moppert Frank. “Nee joh, die verhalen zijn kei-mooi!” zegt Francy. “Ja,” zegt papa. “Want eigenlijk praat Jezus ook tegen ons. En wij willen van Jezus leren. Net als zijn vrienden in de Bijbel.” “Dat is wel gaaf,” geeft Frank toe. “Ik plak onze selfie erbij!” zegt Francy.

